379R1955

6.9.79 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 226/13

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1955/79 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1979

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 «περί τῶν κοινῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος τῶν πιστοποιητικῶν εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς καί προκαθορισμοῦ γιά τά γεωργικά προϊόντα»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2727/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης 'Οκτωβρίου 1975 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν σιτηρῶν([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1547/79([2]), καί ἰδίως τά ἄρθρα 12 παράγραφος 2, 15 παράγραφος 5 καί 16 παράγραφος 6, καθώς καί τίς ἀντίστοιχες διατάξεις ἄλλων κανονισμῶν περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν γεωργικῶν προϊόντων,

'Εκτιμώντας:

ὅτι τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3 τρίτη περίπτωση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 17ης 'Ιανουαρίου 1975([3]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1118/79([4]), προβλέπει ὅτι κανένα πιστοποιητικό δέν πρέπει νά προσκομισθεῖ γιά τήν πραγματοποίηση ἐνεργειῶν σχετικῶν μέ ποσότητες τέτοιες ὥστε τό ὕψος τῆς ἀσφαλείας πού πρέπει νά παρασχεθεῖ γιά τό ἀντίστοιχο πιστοποιητικό νά εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ δύο λογιστικές μονάδες· ὅτι τό ἄρθρο 5 παράγραφος 4 ἐδάφιο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 προβλέπει ὅτι ἡ ἀσφάλεια δέν ἀπαιτεῖται γιά ἕνα πιστοποιητικό ἐφ' ὅσον τό ποσό εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ δύο λογιστικές μονάδες· ὅτι τό ἄρθρο 18 παράγραφος 2 ἐδάφιο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 προβλέπει ὅτι ὅταν τό ὕψος τῆς ἀσφαλείας πού θά ἔπρεπε νά παρακρατηθεῖ εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ δύο λογιστικές μονάδες, ἡ ἀσφάλεια δύναται νά ἀποδεσμευθεῖ ἐξ ὁλοκλήρου·

ὅτι μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων πού ἰσχύουν γιά τό ἐλαιόλαδο, τόν ἀραβόσιτο-ὑβρίδιο πού προορίζεται γιά σπορά, τά προϊόντα τοῦ τομέως ζάχαρης, γλυκόζης καί οἴνου, πού παρεκκλίνουν τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τρίτη περίπτωση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75, εἶναι ἐπιθυμητό νά αὐξηθεῖ αὐτό τό κατώφλιο ὥστε νά ἁπλοποιηθοῦν οἱ ἰσχύουσες διαδικασίες γιά τίς ἐνέργειες πού ἀφοροῦν μικρές ποσότητες·

ὅτι, ὅταν τό κατώφλιο ἔχει μεταφερθεῖ στίς 25 ΕΝΜ, εἶναι ἀναγκαῖο νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι ἡ ἔλλειψη μιᾶς ἀσφαλείας δέν ὁδηγεῖ τούς ἐνδιαφερομένους νά ζητήσουν καταχρηστικῶς πιστοποιητικά· ὅτι γιά τό λόγο αὐτό ἐνδείκνυται νά προβλεφθεῖ ὅτι τά πιστοποιητικά πρέπει νά ἐπιστρέφονται στόν ἐκδίδοντα ὀργανισμό ὥστε νά ἐξασφαλιστεῖ ὅτι ἡ ὑποχρέωση εἰσαγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς ἔχει ἐκπληρωθεῖ·

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 652/79 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης Μαρτίου 1979([5]) καθόρισε τό συντελεστή πού θά ἐφαρμοσθεῖ γιά νά ἐκφρασθοῦν σέ εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες τά ποσά πού ἔχουν καθορισθεῖ σέ λογιστικές μονάδες·

ὅτι στήν ὑπόθεση 122/78 τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἐδήλωσε ὅτι τό ἄρθρο 18 παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 δέν ἰσχύει στή σημερινή του ἀπόδοση λόγω τοῦ ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς ἀσφαλείας τῆς σχετικῆς μέ τό πιστοποιητικό δέν εἶναι δικαιολογημένη, ἐφ' ὅσον οἱ ἀποδείξεις πού ἐγγυῶνται τήν τήρηση τῶν ὑποχρεώσεων ἔχουν παρασχεθεῖ ἐκτός τῆς προθεσμίας πού προβλέπεται γιά τό σκοπό αὐτό·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά καταστεῖ γνωστό ἐάν ἡ ὑποχρέωση εἰσαγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς ἔχει ἐκπληρωθεῖ·

ὅτι στήν περίπτωση πού ἡ ἀπόδειξη δέν προσκομίζεται μέσα σέ μία λογική προθεσμία πρέπει νά θεωρηθεῖ ὅτι ἡ ὑποχρέωση εἰσαγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς δέν ἔχει ἐκπληρωθεῖ καί ὅτι, κατά συνέπεια, ἡ ἀσφάλεια παρακρατεῖται ἐκτός τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας·

ὅτι ἐάν ἡ ἀπόδειξη προσκομίζεται κατά τή διάρκεια μιᾶς μεταγενέστερης περιόδου κατά τήν ὁποία πρέπει νά ἀναμένεται ὅτι ὁ ἐνεργών ἁρμόδιος λαμβάνει μέτρα γιά νά ἐπιτύχει τήν ἀνάληψη τῆς ἀσφαλείας, ἡ τελευταία αὐτή πρέπει νά ἐπιστραφεῖ, ἐκτός ἀπό ἕνα κατάλληλο ποσό παρακρατούμενο λόγω τῆς καθυστερουμένης προσκομίσεως τῆς ἀποδείξεως καί τῶν ἐπί πλέον προκληθέντων διοικητικῶν ἐξόδων·

([1]) ΕΕ ἀριθ. N 281 τῆς 1.11.1975, σ. 1.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 188 τῆς 26.7.1979, σ. 1.
([3]) ΕΕ ἀριθ. N 25 τῆς 31.1.1975, σ. 10.
([4]) ΕΕ ἀριθ. N 139 τῆς 7.6.1979, σ. 12.
([5]) ΕΕ ἀριθ. N 84 τῆς 4.4.1979, σ. 1.

ὅτι γι' αὐτούς τούς λόγους τό ἄρθρο 18 παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 πρέπει νά τροποποιηθεῖ·

ὅτι, δεδομένου ὅτι οἱ ὑπάρχουσες διατάξεις δέν ἐφαρμόζονται πλέον, πρέπει νά ἐφαρμόζονται οἱ τροποποιημένες διατάξεις σέ ὅλες τίς περιπτώσεις πού, τή στιγμή τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό ζήτημα τῆς ἀποδεσμεύσεως τῆς ἐγγυήσεως παραμένει σέ ἐκκρεμότητα·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τίς γνῶμες ὅλων τῶν σχετικῶν Ἐπιτροπῶν Διαχειρίσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

1. Τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3 τελευταία περίπτωση ἀντικαθίσταται ἀπό τήν ἀκόλουθη περίπτωση:

   «— τῶν ὁποίων οἱ ποσότητες θά ἀπαιτοῦσαν τήν ἔκδοση πιστοποιητικοῦ γιά τό ὁποῖο τό ποσό τῆς ἀσφαλείας εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ 5 ΕΝΜ.»

2. Τό ἄρθρο 5 παράγραφος 4 τελευταῖο ἐδάφιο ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο ἐδάφιο:

   «Ὅταν γιά ἕνα πιστοποιητικό τό συνολικό ποσό τῆς ἐγγυήσεως εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ 5 ΕΝΜ, τότε ἡ ἀσφάλεια δέν ἀπαιτεῖται.»

3. Στό ἄρθρο 5 παράγραφος 4 προστίθεται τό ἀκόλουθο ἐδάφιο:

   «Τά Κράτη Μέλη δύνανται νά ἐκδίδουν πιστοποιητικά μή συνοδευόμενα ἀπό ἀσφάλεια ἐάν τό ποσό αὐτῆς εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ 25 ΕΝΜ, ἀρκεῖ ἡ αἴτηση νά κατατίθεται στόν ἁρμόδιο ὀργανισμό τοῦ Κράτους Μέλους ὅπου κατοικεῖ ὁ αἰτῶν. Αὐτά τά πιστοποιητικά πρέπει νά ἀποστέλλονται στόν ἐκδίδοντα ὀργανισμό τό συντομότερο δυνατόν καί τό ἀργότερο κατά τή λήξη τῆς περιόδου ἰσχύος.»

4. Στό ἄρθρο 8 παράγραφος 1 καί παράγραφος 2 ὁ ὅρος «λογιστικές μονάδες» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «ΕΝΜ».

5. Τό τελευταῖο ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου 18 παράγραφος 2 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο ἐδάφιο:

   «Ἐπί πλέον, ἐάν τό συνολικό ποσό τῆς ἀσφαλείας πού θά ἔπρεπε νά παρακρατεῖται γιά ἕνα πιστοποιητικό εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ 5 ΕΝΜ τό Κράτος Μέλος δύναται νά ἀποδεσμεύσει ἐξ ὁλοκλήρου τήν ἀσφάλεια.»

6. Τό κείμενο τοῦ ἄρθρου 18 παράγραφος 4 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

   «4. α) ὅταν οἱ ἀποδείξεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 17 δέν ἔχουν προσκομισθεῖ, ἐκτός τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας, μέσα στούς ἕξι μῆνες πού ἀκολουθοῦν τήν τελευταία ἡμέρα ἰσχύος τοῦ πιστοποιητικοῦ, ἡ ἀσφάλεια παρακρατεῖται.

   β) Ἐν τούτοις, ἐάν οἱ ἀποδείξεις προσκομίζονται κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου πού περιλαμβάνεται μεταξύ τῆς παρελεύσεως μιᾶς προθεσμίας ἕξι μηνῶν καί τῆς λήξεως μιᾶς προθεσμίας εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν μετά τήν ἡμερομηνία λήξεως τοῦ πιστοποιητικοῦ, ἐπιστρέφεται ἕνα ποσό. Τό πρός ἀπόδοση ποσό εἶναι ἴσο μέ τό 80% τῆς παρακρατηθείσης ἀσφαλείας σέ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται ὑπό α) καί μειωμένης κατά τό παρακρατηθέν ποσό σέ ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 2.»

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Οἱ διατάξεις πού ἀναφέρονται στά σημεῖα 1, 2, 3, 4 καί 5 τοῦ ἄρθρου 1 ἀρχίζουν νά ἰσχύουν ἀπό τήν 1η Ὀκτωβρίου 1979.

Οἱ διατάξεις πού ἀναφέρονται στό σημεῖο 6 τοῦ ἄρθρου 1 ἐφαρμόζονται ἐπίσης γιά τά πιστοποιητικά πού ἐκδίδονται πρό τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὅταν ἡ ἀποδέσμευση τῆς ἀσφαλείας παραμένει σέ ἐκκρεμότητα.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 5 Σεπτεμβρίου 1979.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Finn GUNDELACH

Ἀντιπρόεδρος